

„Чика:„ Фјодор, пас и мачак“ Едуард Успенски
Мој доживљај књиге: „Чика Фјодор, паси мачак”

Књига „Чика Фјодор, пас и мачак“ говори о љубави према животињама, пријатељству, упорности и самосталности.

Чика Фјодор је један усамљени дечак, који још није пошао у школу, а изнад свега жели да има кућног љубимца. Он је јединац и живи у стану са мамом и татом. Зову га Чика Фјодор, због његове озбиљности и самосталности. Иако је мали може сам о себи да брине, он је једно паметно дете које је са четири године научило да чита, а у шестој да скува сам супу. Његова аванура почиње једног дана, када сретне великог, пругастог мачка. Чика Фјодор је тада први пут видео мачку која уме да говори. Повео га је кући са собом, иако његова мајка није волела животиње. Пошто је мама хтела да избаци мачка из стана, дечак је одлучио да оде и он. Тако су се њих двојица, дечак и мачор Морнаревић, спаковали и ујутру кренули на пут, у село. На путу су срели пса Шарика, и он је умео да говори и био сам, па су сви заједно кренули да траже нови дом. Чим су нашли напуштену кућу која се свима свиђала, све су очистили, средили и уселили се у њу. Сви су уживали, радили су, дружили се а и сељани су их заволели. Тако су њих тројица пронашла благо, купили су трактор, мачак је изнајмио краву, чак су и добили чавку на поклон. Шарик је купио ловачку опрему, јер је ипак он био ловачки пас. Дечак је писао писма мами и тати, поштар им је редовно долазио у посету, сремали су се за зиму, чак је и крава Мурка добила теленце. У међувремену мама и тата су га тражили и преко поштара успели да сазнају где је. Кад су стигли чика Фјодор је био у кревету, болестан. Ту је авантура била готова, чика Фјодор се вратио кући.

Уживала сам и смејала се док сам читала ову књигу, посебно у поглављу у ком пију млекопа пошашаве, као и у оном где мама и тата читају писмо које су писали дечак, пас и мачак и читајући остану потпуно збуњени. У књизи ми се једино није свидео крај, где се Чика Фјодор враћа кући а његови пријатељи остају на селу. Ја бих то променила, тако да се мама и тата врате кући и долазе једном недељно у посету. Тако би дечак остао са својим пријатељима и више никад не би био усамљен. Могао би у школу да иде трактором, Тр-тр Митјом, али им то сигурно не би био проблем.

Од ликова ми се највише свидео Морнаревић, мачак. Он је један маштовит мачак, пун добрих идеја. Верујем да животиње стварно знају много више него што ми мислимо. Највеће изненађење у књизи ми је било када је Мурка проговорила. Испоставило се да је и она једна мудра крава, јер је знала да је боље ћутати кад немаш шта паметно да кажеш.

Књига је пуна поука. Највећа поука је не знаш шта имаш и колико то вреди, док не останеш без њега. Тако су мама и тата схватили колико им Чика Фјодор значи и колико је без њега досадно, тек кад је отишао од куће. Још једна поука је да свему треба дати

прилику и да не можеш да знаш шта је добро док не пробаш. И мама је на крају решила да мачку пружи прилику, није ни знала колико су животиње потребне и корисне.

Ко прочита ову књигу, схватиће да ништа не може заменити пријатеља, како су пријатељи вредни и неопходни. Књигу би препоручила свој усамљеној деци као и оној која седе испред телевизора или телефона, јер немају или не знају шта друго да раде. Нека прочитају ову причу. Видеће како деца могу скоро све што и одрасли да сваки посао могу претворити у забаву.

Едуард Успенски је био јако популаран писац за децу, правио је и цртане филмове. Његове књиге су преведене на више од двадестпет језика, а ја сам тек сад први пут читала неку

његовукњигу. Он је други руски аутор, који је као и Димитар Инкиов, био и инжењер, на акцији „Читам, па шта” а ово је трећа књига у којој деца беже од куће.